

Turkish Studies

Educational Sciences

Volume 13/27, Fall 2018, p. 1441-1464

DOI: 10.7827/TurkishStudies.14628

ISSN: 1308-2140

Skopje/MACEDONIA-Ankara/TURKEY

INTERNATIONAL
BALKAN
UNIVERSITY

EXCELLENCE FOR THE FUTURE
IBU.EDU.MK

Research Article / Araştırma Makalesi

Article Info/Makale Bilgisi

✍ Received/Geliş: Kasım 2018

✓ Accepted/Kabul: Aralık 2018

✍ Referees/Hakemler: Prof. Dr. Sena GÜRŞEN OTACIOĞLU - Prof. Dilek BATIBAY - Dr. Öğr. Üyesi Bülent HALVAŞI - Dr. Öğr. Üyesi Ümit Kubilay CAN

This article was checked by iThenticate.

ORTAOKUL MÜZİK ÖĞRETMENLERİNİN YAPILANDIRMACI YAKLAŞIM İLE İLGİLİ ALGI DÜZEYLERİ VE ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ*

Muhammed Ömer TOKATLI** - A. Aylin CAN***

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşım ile ilgili algı düzeylerini belirlemektir. Araştırmaya 2016-2017 eğitim-öğretim yılında İstanbul ili Kadıköy, Ümraniye ve Maltepe ilçelerinde bulunan, seçkisiz yolla belirlenen toplam 80 ortaokul müzik öğretmeni katılmıştır. Araştırmaya katılan öğretmenlere, yapılandırmacı yaklaşım ile ilgili algı düzeylerini belirlemek amacıyla Karadağ (2007) tarafından geliştirilmiş olan “Yapılandırmacı Öğrenme İle İlgili Öğretmen Yeterliği Ölçeği” ve araştırmacı tarafından hazırlanan “Kişisel Bilgi Formu” uygulanmıştır. Ortaokul müzik öğretmenlerinin genel düzeyi ile öğrenci, öğretim planlama, öğretim süreci ve ölçme değerlendirme alt boyutları değerlendirilirken, müzik öğretmenlerinin cinsiyet, branş, eğitim düzeyi, mezuniyet türü, formasyon ve çalıştıkları kurum değişkenine göre değişip değişmediğine yönelik sorulara cevap aranmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgular sonucunda, ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşıma dair algılarının anlamlı derecede yüksek olduğu tespit edilmiştir. Araştırmanın, öğretmenlerin cinsiyet, görev yapılan kurum türü, eğitim düzeyi, branş, mezuniyet türü ve formasyon alma durumu değişkenlerine bakıldığında, cinsiyet ve eğitim düzeyi değişkenlerinde anlamlı bir farklılık olduğu, kurum türü, branş, mezuniyet ve formasyon alma değişkenlerinde ise anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür.

* Bu Çalışma Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsünde Yapılan “Ortaokul Müzik Öğretmenlerinin Yapılandırmacı Yaklaşım ile İlgili Algı Düzeylerinin İncelenmesi” adlı Yüksek Lisans tezinden üretilmiştir.

** Öğretmen, Bandırma Özel Doğa Koleji, E-posta: tokatli.omerr@gmail.com

*** Dr. Öğr. Üyesi, Marmara Üniversitesi, E-posta: canaaylin@gmail.com

Öğretmenlerin ölçme değerlendirmeyi, öğrenciyi tanımayı ve öğretim planlamayı iyi şekilde uygulayabilmesi için öğretim süreci alt boyutunun arttırılmasının önem kazandığı araştırmada, alanla ilgili araştırmaların yeterli sayıda olmayışı nedeni ile konu üzerinde genelleme yapabilmek adına, farklı çalışma grupları ve değişik ölçüm araçları ile yeni araştırmalar yapmanın önemine dikkat çekilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yapılandırmacı yaklaşım, Müzik Öğretmeni, algı.

AN INVESTIGATION ON THE PERCEPTION LEVELS OF THE MIDDLE SCHOOL MUSIC TEACHERS IN CONSTRUCTIVIST APPROACH

ABSTRACT

The aim of the present study was to determine the perception levels of the secondary school music teachers in relation to the constructivist approach. The participants were randomly selected 80 music teachers who teach in 3 districts of Istanbul (Kadıköy, Ümraniye, Maltepe) during 2016-2017 academic year. The "Teacher Proficiency Scale Related to Constructivist Learning" developed by Karadağ (2007) and the "Personal Information Form" prepared by the researcher were applied in order to determine the perception levels of the teachers participating in the research. While evaluating the general status of the secondary school music teachers through variables such as instructional planning, instructional process and testing and assessment, questions were asked regarding the teachers' gender, branch, education level, type of graduation, formation and the institution they work in. As a result of the findings obtained from the research, it was found that the perception of secondary school music teachers about constructivist approach was significantly higher. When the variables of gender, type of institution, education level, branch, graduation type and formation status of the research were examined, it was seen that there was a significant difference in the variables of gender and education level, and there was no significant difference in the type of institution, branch, graduation and formation. In order to enable effective assessment and instructional planning, the improvement of the instructional process and the need for further studies with different working groups and different measurement tools for making generalizations due to the lack of sufficient number of research in the field were pointed out in the present study.

STRUCTURED ABSTRACT

The purpose of this study is to shed light on the general condition of the "Perception Levels Regarding the Constructivist Approach of the Music Lesson Teachers" through an analysis. In addition to the main goal of the research being the determination of the perception levels of middle school music teachers, who work in the three districts of Istanbul province, pertaining to constructivist approach, descriptive survey model was employed among the other general survey methods for the study. In

the light of the findings obtained, it is suggested that the research be carried out on the graduates of “Faculty of Education” that involves four years of study due to them having high levels of perception. Following the literature study, it was seen that a majority of the research studies did not reflect the current condition of the music teachers in particular in terms of constructivist approach. As a result of this, it can be seen that there is no knowledge on the levels of perception for the music teachers relating the constructivist approach under the current circumstances.

While analyzing the subscales of the general level of middle school music teachers along with the students, instructional planning, learning process and assessment and evaluation, answers were also sought to the question of whether or not there were any changes per variables such as the sex, field, educational level, type of graduation, having teaching certificates or the type of institution for the music teachers. The aim of this research is to determine the perception levels of the middle school music teachers on the topic of constructivist approach. In a study carried out by Deniz and Çaylı (2017) called “Evaluating the Views of Elementary School Teachers Regarding Constructivist Learning Environments”, it was revealed that the elementary school teachers experienced difficulties in carrying out the education program while trying to include the constructivist approach program because of the fact that their professional competence was not at a sufficiently desired level. Being student centered, our system is an indicator that having insufficient professional competence for the elementary school teachers in their field would eventually lead to an undesired level of the education system to be provided. Therefore, it is inevitable in the field of teaching music that this condition needs to be generalized and ascertained with the growing number of studies on this subject. In an article written by Evrekli, Ören and Inel (2011) called “Analyzing the Self-Efficacy of Carrying Out the Constructivist Approach for Teacher Candidates in terms of Sex, Department and Year at University”, it was sought to delve into self-efficacy regarding the application of constructivist approach by the candidates willing to be teachers in terms of the variables, which are sex, department and the year they study. The research was implemented with 160 students studying in the junior and senior years of Elementary and Science Teaching departments in the Faculty of Education, Celal Bayar University. By the end of the applications executed therein, it was shown that there was a significant difference among the female students per their lesson planning and self-efficacy levels in a group of male and female “teacher candidates”. Taking into account the variable of departments, it was found that the candidates of elementary school teachers had a considerably higher score than the science teacher candidates in terms of their beliefs on self-efficacy regarding the assessment and evaluation processes and the creation of a learning environment.

Following the evaluation based on the variable related to the year they study, it was revealed that there was no significant difference for the beliefs on self-efficacy for the junior and senior year teacher candidates in terms of the sub factors and the total score. Limited number of research studies were found related to the perception and views of the middle school music teachers on the topic of constructivist approach in the field of music teaching despite numerous studies on teaching music and teacher opinions. As a consequence of the changes in our education

system, it becomes significant to determine the perception levels of middle school music teachers on the subject of constructivist approach.

The population of the research consists of the music teachers working in the middle schools of Istanbul province in the academic year of 2016 -2017, while the sampling of the study included 80 music teachers that were randomly selected and that work in the districts of Kadıköy, Ataşehir and Ümraniye in Istanbul province due to these places being convenient to reach. Two types of data collection tools were used in the study. Firstly, a “Personal Introductory Form” was prepared to find out about the demographic characteristics of the teachers and a “Teacher Competence Scale for Constructivist Learning” developed by Karadağ (2007) was prepared for the purpose of assessing the perceptions of the teachers. The scale developed by Karadağ was used due to the absence of scales that assess the teacher perception regarding constructivist approach. Within the scope of the findings that came out by the end of the research, it was seen that the constructivist approach levels of the middle school music teachers were significantly high. No study that is directly involved in this topic was encountered in the related literature, which is why these findings are considered to be important for the carrying out of prospective studies in order to make generalizations on what was concluded. In a similar field study by Özenç and Doğan (2009) called “Determining the Self-Efficacy Levels of Elementary School Teachers Regarding Constructivist Approach”, it was shown that the self-efficacy of teachers pertaining to constructivist approach was significantly high on the general level. Thus, in terms of sex, the belief that females had more competence than males gained importance on the general level of perceptions among the music teachers regarding the constructivist approach. In the study of Coşkun (2012) called “Analyzing the Constructivist Method Competences of Religious Culture and Moral Knowledge Teachers in terms of Various Variables”, it can be seen that the sex variable does not essentially create a significant difference. In the study, no significant difference emerged in terms of constructivist approach based on the type of institution the teachers worked. It can also be seen that there was no significant difference in the findings obtained on the general levels of the field, type of graduation and condition of having a teaching certificate for the teachers. Having such a case and taking into account our education system that had been organized based on constructivist approach for a long time, it can be considered that teachers had a sufficient grasp of this system overall. Based on the “student” subscale, which is the first subscale of the research, no significant differences were encountered among the variables of sex, field, level of education, type of graduation, having a teaching certificate and the type of institution they work. Teachers, who are graduates of Faculty of Education, get to have experience with students and an understanding about the procedures, in their 1 year internship period during their senior year of B.A. degree. Judging from this, that the teachers who are the graduates of faculty of education had no significant differences is an unexpected condition regarding the “student” subscale following the completion of the study. This may have arisen out the characteristics of the group where the scale was applied to. It is significant that similar types of research be carried out with various samples in order to make a generalization. While there is no direct study that is related to the field, in a study by Dündar (2008) called “Analyzing the Elementary School

Social Sciences Class Environments in terms of Constructivist Characteristics”, it is revealed that the sex factor does not solely create a significance in any of the subscales. In the “instructional planning” subscale of the study, it is seen that females had significantly higher scores than males based on the sex variable. In the same subscale, no significant difference can be encountered based on the field, while regarding level of education, the graduates of M.A. degrees had significantly higher scores than the those of B.A. degrees. No statistical differences took place based on the type of school the students graduated from, having teaching certificate, and the type of institution they work in the subscale of instructional planning. In a study by Kircioğlu (2011) called “Evaluating the Gains subscale in the 2nd stage Elementary School Music Lesson Instructional Program Based on the Music Teacher Views”, no differences were found among the teachers based on the type of graduation in the music lesson teaching program. In the subscale of “instructional process” in the research, graduates of M.A. degrees had significantly higher scores than those of B.A. degrees based on the variable related to level of education. However, no significant differences were encountered based on having a teaching certificate or the type of institution they work at. There were no significances based on the sex variable in the subscale of instructional process according to the research results. In a manner that supports the conclusions of the research, there were also no significant differences in the variables of sex, type of institution and the field in the study by Adıgüzelli (2015) called “Analyzing the Problems Experienced During the Process of Developing Teaching Activities for Teachers in terms of Several Variables”. In the last subscale of the research “assessment and evaluation”, it can be said that the types of significances found among the females were significantly higher than those among the males in terms of sex variable. In the study of Erdoğan and Kurt (2012) called “Analyzing the Perceptions of Teachers Regarding Assessment and Evaluation in terms of Several Variables”, it was found that the perceptions of teachers regarding competence on assessment and evaluation were on average levels. It is considered that the research shall assist the teaching process through supporting the execution of “Constructivist Approach” educational program, which contributes the changes in our education system for a period more than 10 years, and encourages student centeredness and learning of the individuals. Looking into the variables that are sex, type of institution teachers are employed at, field, type of graduation and the condition of having a teaching certificate for the teachers in the study, it was concluded that there was a significant difference in the variables of sex and level of education, while there was no significant difference on the variables of type of institution, field, graduation and having a teaching certificate.

For teachers, in order to carry out assessment and evaluation, know students and plan the instruction in an efficient manner, the significance of carrying out new research studies with various study groups and assessment tools was emphasized so that it could be possible to make generalizations on the topic due to having insufficient number of researchers in the field of this study, where the increasing the subscale of learning process gains importance. Judging from the findings of this research, it was seen that the subscale of learning process is rather higher than the other subscales of the scale. Beginning from these

premises, it is suggested that in service trainings be provided to teachers to support them in having a high level of perception for the students, learning process and assessment and evaluation. Increasing the process of instruction on the general scale of the research subscales refers to the fact that there shall be improvements in knowing students and planning the instruction. Nevertheless, having insufficient number of research concerning the field suggests the necessity in carrying out new studies with various research groups on the topic. It is advised to determine the perceptions of the professional and volunteer music education groups on this subject. The number of assessment tools concerning the field is very low, which is why it is suggested to develop and use various measurement tools so that new research studies can be made. It is seen that the number of studies carried out based on the various variables is quite low in the literature concerned. That's why the execution of studies based on several variables is suggested in the field of teaching music. In the light of the findings obtained, it is recommended that research be carried out since the four year "Faculty of Education" graduates do not have high levels of perception as expected levels.

Keywords: Constructivist Approach, Music Teachers, Perceptio.

1. Giriş

Gerçek manada eğitim, bireylere ve toplumlara davranış kazandırmayı ve bu davranışları hayatın akışı içine yerleştirmeyi hedeflemektedir. Böylelikle bireylerin özelliklerine göre meslek edinerek, toplum içerisinde aktif rol almalarına olanak tanımaktadır. Çelikkaya (2009) tarafından yapılmış olan "Eğitim bilimlerine giriş-eğitimcilik ve öğretmenlik" isimli araştırmada, eğitimin belirli hedefler bağlamında bireyleri yetiştiren bir bilim olduğu vurgulanmıştır.

Geçmişten bugüne eğitim sistemi ile ilgili birçok değişiklik yapılan ülkemizde, son yirmi yılda kavramsal boyutta iki önemli değişiklik meydana gelmiştir. Bu değişikliklerden birincisi davranışçı yaklaşımdır. Bilindiği üzere, günümüze değin pek çok akademik disiplin, yapılandırmacı yaklaşım öncesinde davranışçı yaklaşım bakış açısı ile gözden geçirilip düzenlenmiştir. Davranışçı yaklaşımın temel noktası, bireylerin hareketlerine çevresel değişkenlerin etki ettiği fikridir. Bu nedenle, ancak birey için açık ve tam anlamıyla kendini ifade edebileceği bir ortam olursa, istenilen makul davranışa erişebilir. Ülkemizde, 1994 İlköğretim Müzik Dersi Öğretim Programı davranışçı yaklaşıma göre düzenlenmiştir. Ancak giderek yetkinliğini ve etkisini yitiren bu anlayış, 2006 yılında yerini yapılandırmacı yaklaşıma bırakmıştır. On yılı aşkın bir süredir eğitim sistemimiz, tüm branşlarda yapılandırmacı yaklaşımın sahip olduğu temel amaçlar bağlamında düzenlenmektedir. Yapılan düzenlemelerin pek çok konumda meydana getirdiği değişiklikler, öğretmen konumunda da kendini göstermektedir. Selley'in (aktaran İzci, 2008) çalışmasında, yapılandırmacı yaklaşımda öğretmenin konumu ile ilgili şu açıklama dikkat çekmektedir. "Öğretmen açık fikirli, çağdaş, kendini yenileyebilen, bireysel farklılıkları dikkate alan ve alanda çok iyi olmanın yanında, bilgiyi aktaran değil uygun öğrenme yaşantılarını sağlayan ve öğrenenlerle birlikte öğrenen olmalıdır".

20. yüzyıl başları itibari ile öğrenme olgusunu ifade eden en önemli kuramlardan biri "Davranışçı yaklaşım" olmuştur. Literatürde nesnelcilik kelimesi ile de kullanılmakta olan davranışçı yaklaşım, temellerini nesnelci felsefeden almaktadır. "Nesnelci felsefede amaç, herkesin dünyayla ilgili aynı nesnel, tam ve doğru anlayış kazanmasıdır. Nesnelcilik, öğrenenlerin aktarılan bilgiden aynı anlamı çıkardığını varsayar. Diğer bir deyişle öğrenme, objektif gerçekliği özümleme sürecidir" (Avşar, 2009, s.43). Davranışçı öğrenme kuramı, öğretmen merkezli bir kuramdır. Zamanla yerini öğrenci odaklı bir yaklaşım türü olan yapılandırmacı yaklaşıma bırakmıştır. Her iki kuramın da kendine ait farklı

özellikleri vardır. Davranışçı kuramda, öğrenenler pasif güdülenmeye ihtiyaç duyan bireylerdir. Davranışçı öğrenme kuramcılarının bireye kazandırılmak istenen öğrenme hedeflerini öğrencilerden bağımsız olarak adlandırdıkları bu yaklaşımda, bireyin etkin öğrenmesi, alınan bilginin tek kaynaktan gelişi ve sorgulamanın yetersiz oluşu sebebiyle zordur. Yapılandırmacı yaklaşımda ise öğrenen bireyin öğrenme süreci içerisinde istekli ve aktif olması, öğrenmenin işlevini arttırabilmektedir. “Bilişsel Yapılandırmacılık”, “Sosyal Yapılandırmacılık”, “Radikal yapılandırmacılık gibi işlevini arttıran türleri olan yapılandırıcı yaklaşımın gerçekleşebilmesi için etkin öğrenmenin oluşması gerekmektedir.

Yapılandırıcı yaklaşımın aynı zamanda bir bilgi işlem kuramı olan “Bilişsel Yapılandırmacılık” türü, birey’ in bilgiyi alıp, kendine göre uygun hale getirme sürecidir. “Bilgi işlem, biliş psikolojisinde bilginin algılanması, yorumlanması, saklanması, hatırlanması, unutulması ve kullanılması gibi süreçlerin tamamıdır” (Onan, 2012, s.97). Öğrenilmekte olan bilgi yanlış ise var olan bilgiyi karmaşık hâle getireceğinden, öğrenmeyi güçleştirebilir. Öğrenilmiş ve öğretilmekte olunan bilginin arasındaki uyum, bilginin sindirilmesi ve aradaki dengenin sağlanması bakımından önem taşıyabilir.

“Sosyal Yapılandırmacılık” türünde ise öğrenmenin sosyal dünyası diğer bireylerden etkilenir. Ancak bu etkilenme sadece çevresel faktörlerle meydana gelmeyebilir. Öğrendiği bilgileri anlama ve sindirme sürecini, kendi günlük yaşamını da katarak deneyimlemesi gerekebilir. Karşılaşılan problemleri aşmak ve çözüm yolları aramak adına, çevresindeki insanlarla iletişime geçerek bilgi aktarımı yapabilir.

Yapılandırıcı yaklaşım’ın “Radikal Yapılandırmacılık” türü, bilginin öğrenenler tarafından bir araya getirilerek oluşturulduğunu savunur. Bu bağlamda temelde bilginin kaynağı hazır sunulan değildir; yaşamsal tecrübelerdir. Sonuç olarak “Radikal Yapılandırmacılık”, öğrenmeyi yaşamsal deneyimlerle anlamlı hale getirip özdeşleştiren bir kuram olarak özetlenebilir. Böylelikle bireyler bilgiyi hazır bir şekilde almak yerine, kendileri var edebilir.

Geleneksel (davranışçı) kuramın aksine yapılandırmacı anlayışta öğretmen, öğrencinin sürekli araştırmasını ve sorgulamasını bekler. Öğretmen, öğrencilerinin öz-yeterliklerini iyi bilmeli ve bu doğrultuda hareket etmelidir. Yaşar (1998) tarafından yapılan “Yapısalcı Kuram ve Öğrenme-Öğretme Süreci” isimli çalışmada, yapılandırmacı yaklaşımda öğretmenlerin bir rehber ve ihtiyaç anında yardım sağlayabilecek bir dost rolü oynamalarının gerekliliği vurgulanmıştır. Öğretmenin rolü kadar, öğrencinin öğrenme eylemindeki rolü de önemlidir. Öğrenciler için öğrenme eylemi, öğretmen ile birlikte sürdürülen bir süreçtir. “Öğrenenler bilgiyi araştırıp keşfederek, yaratarak, yorumlayarak ve çevre ile etkileşim kurarak yapılandırır. Böylece, içerik ve süreci aynı zamanda öğrenirler.” (Şaşan, 2002, s.4).

Öğrenme ortamı, öğrencinin öğrenmesi bakımından her zaman önemlidir. Bu noktada diğer davranış biçimlerine göre yapılandırmacı yaklaşım, sınıf ortamının niteliği ile ilgili farklılığını ortaya koymaktadır. Ancak uygun ortam ve koşullar oluştuğunda, öğrenme sürecinin kalitesi artabilir. Uygun sınıf ortamının ya da öğrenme ortamının oluşabilmesi, sınıf içi etkinliklerinin gerçekliği ve öğrencinin ilgisiyle doğru orantılıdır. Bu aşamada, öğrenci girişken olmalı ve sorumluluk alıp karar verme becerisini göstermelidir. Sınıf ortamı grup çalışmaları ve paylaşımlara açık, uygun materyallerle donatılmış, öğrencilerin özgürce sorgulamaları ve soru sormalarını destekleyici nitelikte olmalıdır. “Paylaşım ve tartışmaların amacı, var olan bilgilerin yansıtma yöntemiyle paylaşılmasını sağlamak, yeni bilgilerin oluşturulmasını, yani kavramsal farklılığın oluşturulmasını kolaylaştırmaktır” (Çubukçu, s.37).

Bu bağlamda, öğrenim süreci içerisinde, öğrencilere verilmiş olan becerilerin ve kazanımların doğruluğu belirlemede, ölçme ve değerlendirme eğitim sürecinde önemli yer tutar. Bireyler, öğrendikleri ve öğrenmekte oldukları bilgiyi, kazanımı ve beceriyi değerlendirme şansına sahip olmalıdır. Değerlendirme aşamasında, ortaya çıkan sonucun gerçekçi olması için sürecin iyi yönetilmesi önemlidir. Sonuca odaklanmak yerine, sürecin verimli değerlendirmesine odaklanılmalıdır.

Yapılandırmacı yaklaşımda 3 farklı model vardır. Bunlardan birincisi tanıtım, odaklanma, mücadele ve uygulamadan oluşan 4 aşamalı modeldir. İkinci model giriş, keşfetme, açıklama, derinleştirme ve değerlendirme aşamalarından oluşan 5-E modelidir. Son model ise teşvik etme, keşfetme, açıklama, genişletme, kapsamına alma, değiştirme ve inceleme aşamalarından oluşan 7-E modelidir. Özmen'e (2004) göre, 7E modelinin özellikleri bireyin bilgiyi öğrenme eylemini nitelikli olarak gerçekleştirmesi, anlaması ve kendi fikirleri ile anladığı bilgiyi sunabilmesini kapsamaktadır.

Yapılandırmacı yaklaşım, on yılı aşkın bir süredir tüm süreçleri ve yönleriyle eğitim sistemimizde yer almaktadır. Eğitim sistemimizdeki her branşın öğretim yöntemi, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yapılandırıcı yaklaşım ile revize edilmiştir. Günümüz koşullarında eğitim çok yönlü bir süreç olarak, hem sosyal alanları ve sanatı hem de bilim ve teknolojiyi kapsayan bir içerikle hazırlanmakta, bireyleri ve toplumları kendi koşullarında en iyi seviyeye getirmeyi amaçlamaktadır. Bu noktada bireyin bir bütün olarak yetişmesinde ve gelişmesinde sanat alanının temel dallarından biri olarak karşımıza çıkan müzik eğitimi, hem bireylerin hem de toplumların kültürel ve sosyal anlamda gelişmesini ve kalkınmasını destekleyen işlevleri ile ayrı bir önem kazanmaktadır. "Müziğin bireysel, toplumsal, kültürel ve ekonomik iş görülerinin insan yaşamındaki yeri ve önemi, onun, hem etkili bir *eğitim aracı*, hem de önemli bir *eğitim alanı* haline gelmesine neden olmuştur" (Uçan, 1994, s24).

Müzik eğitimi, özellikle müziğin insan yaşamındaki işlevlerinin önemi dikkate alındığında, yapılandırmacı yaklaşımın uygulandığı en önemli alanlardan biri olarak ifade edilebilmektedir. Alanla ilgili literatürde, müzik alanında yapılandırmacı yaklaşıma yönelik araştırmalar bulmak mümkündür. Ancak özellikle müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşımla ilgili algılarının ne düzeyde olduğunu gösteren bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle, ortaokul müzik öğretmenlerinin mevcut şartlar altında yapılandırmacı yaklaşım ile ilgili algılarının ne düzeyde oldukları bilinmemektedir.

Bu bağlamda öğretmenlerin algılarının genel düzeyde, öğrenci, öğretim planlama, öğretim süreci ve ölçme değerlendirme boyutlarına göre ne düzeyde olduğu konusu bu araştırmanın problemini oluşturmaktadır.

Bu doğrultuda, "Ortaokul Müzik Öğretmenlerinin Yapılandırmacı Yaklaşım İle İlgili Algı Düzeyleri ve Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi" problem cümlesi olarak ele alınarak araştırmanın amacına yönelik veriler ortaya konulmaya çalışılmıştır.

1.1. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı "Müzik Öğretmenlerinin Yapılandırmacı Yaklaşımla İlgili Algı Düzeylerini" inceleyerek genel durumu ortaya koymaktır. Öğrenci, öğretim planlama, öğretim süreci ve ölçme değerlendirme alt boyutlarından oluşan genel durumu değerlendirirken, aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. Ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşımla ilgili genel düzeyleri nedir?
2. Ortaokul müzik öğretmenlerinin genel düzeyi cinsiyet, görev yapılan kurum türü, lisans eğitim düzeyi, branş, mezuniyet türü ve formasyon alma durumuna göre farklılaşmakta mıdır?
3. Ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşımla ilgili öğrenci alt boyutu cinsiyet, branş, eğitim düzeyi, mezuniyet türü, formasyon ve çalıştıkları kurum değişkenlerine göre farklılaşmakta mıdır?
4. Ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşımla ilgili öğretim planlama alt boyutu cinsiyet, branş, eğitim düzeyi, mezuniyet türü, formasyon ve çalıştıkları kurum değişkenlerine göre farklılaşmakta mıdır?

5. Ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşımla ilgili öğretim süreci alt boyutu cinsiyet, branş, eğitim düzeyi, mezuniyet türü, formasyon ve çalıştıkları kurum değişkenlerine göre farklılaşmakta mıdır?

6. Ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşımla ilgili ölçme değerlendirme alt boyutu cinsiyet, branş, eğitim düzeyi, mezuniyet türü, formasyon ve çalıştıkları kurum değişkenlerine göre farklılaşmakta mıdır?

1.2. Araştırmanın Önemi

Ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşımla ilgili mevcut durumlarını ve bu yaklaşıma olan algılarını belirlemek, yapılandırmacı yaklaşım uygulamalarının müzik eğitimindeki etkinliği açısından, önemli bir değer taşımaktadır.

Eğitim sistemimizde ki değişimler sonucunda, araştırmanın ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşım ile ilgili algı düzeylerini belirlemek adına, önemli olduğu görülmektedir. Yapılan araştırmalarda ortaya çıkan genel sonuçlar, öğretmenlerin yapılandırmacı yaklaşım doğrultusundaki bilgi düzeylerinin yetersiz olduğu ya da çevresel faktörlere göre algılarının değiştiği yönündedir. Bu çalışma, ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşıma dair algıları ile bu duruma etki eden değişkenleri belirlemek ve yapılandırmacı yaklaşımınla ilgili genel düzeylerini ortaya koyarak, öğrenci, öğretim planlama, öğretim süreci ve ölçme değerlendirme alt boyutlarında hangilerine hakim olduklarını öğrenmek adına önemlidir. Çalışmadan elde edilecek verilerin genel eğitim ve müzik eğitimi açısından yol gösterici bir kaynak oluşturacağı düşünülmektedir.

2. Yöntem

2.1. Araştırma Modeli

Bu araştırmada, genel tarama modellerinden betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli “araştırmaya konu olan olay, birey ya da nesne, kendi koşulları içinde ve olduğu gibi tanımlanmaya çalışılır” (Karasar, 2010, s.77). Bu çalışmada öncelikle müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşım ile ilgili algı düzeylerini belirlemek için “Yapılandırmacı Öğrenme İle İlgili Öğretmen Yeterliği Ölçeği” kullanılmıştır.

2.2. Evren Örneklem

Araştırmanın evrenini, İstanbul ilinde 2016 – 2017 eğitim öğretim yılı içerisinde ortaokul kurumlarında görev yapan müzik öğretmenleri oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemi ulaşılabilirlik bakımından İstanbul ilinde Kadıköy, Ataşehir, Ümraniye, ilçelerinde görev yapan ve rastgele belirlenen 80 müzik öğretmeni oluşturmaktadır. Bu bağlamda araştırma ile elde edilen ve örneklem grubunu oluşturan müzik öğretmenlerine dair demografik verilerin frekans ve yüzde dağılımları aşağıdaki tablolarda sırasıyla verilmiştir.

Tablo 1: Demografik Değişkenlere ilişkin frekans ve yüzde dağılımları.

Cinsiyet	f	%
Kadın	42	52,5
Erkek	38	47,5
Toplam	80	100,0
Branş	f	%
Gitar	19	23,8
Keman	21	26,3
Piyano	15	18,8
Viyola	6	7,5
Yan flüt	7	8,8
Bağlama	6	7,5
Diğer	6	7,5
Toplam	80	100,0
Eğitim Düzeyi	f	%
Yüksek Lisans	30	37,5
Lisans	50	62,5
Toplam	80	100,0
Mezuniyet	f	%
Eğitim	61	76,3
GSF	9	11,3
Konservatuar	10	12,5
Toplam	80	100,0
Çalışma Kurumu	f	%
Özel	40	50,0
Devlet	40	50,0
Toplam	80	100,0
Eğitim Zamanı	f	%
Okurken	68	85,0
Tezsiz YL	7	8,8
Pedagojik Formasyon Eğitimi	5	6,3
Toplam	80	100,0

Araştırmaya katılan kişilerin cinsiyet değişkeni incelendiğinde kişilerin %52,5'inin kadınlardan oluştuğu, branş değişkeni incelendiğinde en fazla kişinin %26,3 ile keman branşında olduğu, eğitim düzeyi değişkeni incelendiğinde kişilerin %62,5'inin lisans mezunu olduğu, mezuniyet değişkeni incelendiğinde %76,3 ile eğitim fakültesi mezunu kişilerin daha fazla olduğu, çalıştıkları kurum değişkeni incelendiğinde kişilerin eşit düzeyde yer aldığı ve formasyonu aldıkları dönem incelendiğinde %85,0'ının okurken bu eğitimi tamamladıkları görülmektedir.

2.3. Verilerin Toplanması

Bu araştırmada iki adet veri toplama aracı kullanılmıştır. İlk olarak öğretmenlerin demografik özelliklerini elde etmek amacıyla "Kişisel Bilgi Formu", ikinci olarak da öğretmenlerin yapılandırmacı yaklaşımla ilgili algılarını ölçmek amacıyla Karadağ (2007) tarafından geliştirilen "Yapılandırmacı Öğrenme İle İlgili Öğretmen Yeterliği Ölçeği" uygulanmıştır.

2.4. Verilerin Çözümlemesi

Araştırmada iki kategoriye ayrılmış parametrik dağılım gösteren bağımsız değişkenlere ait aritmetik ortalamalar arasındaki farklılığın anlamlılığını sınamak için ilişkisiz grup t testi kullanılmıştır. Araştırmada üç ya da daha fazla kategoriye ayrılmış nonparametrik dağılım gösteren bağımsız değişkenlere ait sıralar ortalaması arasındaki farklılığın anlamlılığını sınamak için

Kruskall Wallis H testi kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan ölçek alt boyutları arasındaki ilişkiyi belirlemek üzere Pearson çarpım momentler korelasyon katsayısı kullanılmıştır.

3. Grubun Genel Yapısına İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

3.1. Ortaokul Müzik Öğretmenlerinin Yapılandırmacı Yaklaşım İle İlgili Genel Düzeylerine Dair

Tablo 2: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Puanlarına Ait Ortalama ve Standart Sapma Değerleri

	N	X	ss	Maksimum alınabilecek puan	Yeterlilik Yüzdesi
Toplam Puan	80	232,38	18,539	275	84,50

Yapılandırmacı Yaklaşım Ölçeği alt boyutlarına ait ortalama ve standart sapma değerleri incelendiğinde toplam puanda yeterliliğin %84,50 düzeyinde olduğu görülmektedir.

3.2. Ortaokul Müzik Öğretmenlerinin Genel Düzeylerinin Cinsiyet, Görev Yapılan Kurum Türü, Lisans Eğitim Düzeyi, Branş, Mezuniyet Türü ve Formasyon Alma Durumuna Göre Farklılaşp Farklılaşmadıklarına Dair

Tablo 3: Yapılandırmacı Yaklaşım Toplam Puanının Cinsiyet, Çalıştıkları Kurum ve Eğitim Düzeyi Değişkenlerine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğini Belirlemek Üzere Yapılan T Testi Sonuçları

	Kategori	n	$\bar{X}$	Ss	t	t-test sd	p
Toplam Puan	Kadın	42	236,26	17,924	2,009	78	,048*
	Erkek	38	228,08	18,486			
Toplam Puan	Özel	40	232,90	21,429	,252	78	,802
	Devlet	40	231,85	15,377			
Toplam Puan	Yüksek	30	238,57	19,408	2,381	78	,020*
	Lisans	50	228,66	17,136			

* p < 0,05

Aritmetik ortalamalar arasındaki farkın test edilmesinden önce Levene's testi ile iki dağılımın varyanslarının homojen olup olmadığı hipotezi sınanmış, varyansların homojen olduğu saptanmıştır. Bu işlemin ardından ortalamalar arasındaki farkın test edilmesi işlemlerine geçilmiştir. Tabloda görüldüğü üzere, Kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği toplam puanlarının cinsiyet, çalışılan kurum ve mezuniyet değişkenine göre manidar bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan bağımsız grup t-testi sonucunda, kişilerin aritmetik ortalamaları arasındaki fark, cinsiyet ve mezuniyet değişkenleri arasında anlamlı bulunurken, çalışılan kurum değişkeninde anlamlı bulunmamıştır. Anlamlı farklılığın ortaya çıktığı cinsiyet değişkeninde anlamlı farklılığın kadınlar lehine, mezuniyet değişkeninde ise yüksek lisans mezunlarının lehine olduğu görülmektedir.

Tablo 4: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Toplam Puanlarının Branş, Mezuniyet Türü Ve Formasyon Alma Durumu Değişkenlerine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	N	Sıralar ortalaması	χ^2	sd	p
Toplam Puan	Gitar	19	30,68	6,858	6	,334
	Keman	21	37,95			
	Piyano	15	45,77			
	Viola	6	51,67			
	Yan flüt	7	46,43			
	Bağlama	6	42,08			
	Diğer	6	47,67			
Toplam Puan	Eğitim	61	41,89	0,914	2	,633
	GSF	9	35,89			
	Konservatuar	10	36,20			
Toplam Puan	Okurken	68	40,53	1,935	2	,380
	Tezsiz YL	7	48,21			
	PF Eğitimi	5	29,30			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği toplam puanlarının bazı değişkenlere göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskal Wallis H Testi sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır.

3.3. Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğrenci Alt Boyutunun Cinsiyet, Branş, Eğitim, Mezuniyet, Formasyon Alma ve Çalışılan Kurum Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğine Dair

Tablo 5: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğrenci Alt Boyutunun Cinsiyet Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğini Belirlemek Üzere Yapılan T Testi Sonuçları

	Kategori	n	$\bar{X}$	Ss	t-test		
					t	sd	p
Öğrenci	Kadın	42	37,12	4,418	,624	78	,535
	Erkek	38	36,55	3,615			

* p < 0,05

Tabloda görüldüğü üzere, kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğrenci alt boyut puanlarının cinsiyet değişkenine göre manidar bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan bağımsız grup t-testi sonucunda, kişilerin aritmetik ortalamaları arasındaki fark, anlamlı bulunmamıştır.

Tablo 6: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğrenci Alt Boyut Puanlarının Branş Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Sıralar ortalaması	χ^2	sd	p
Öğrenci	Gitar	19	43,39	10,181	6	,117
	Keman	21	35,69			
	Piyano	15	34,33			
	Viola	6	54,33			
	Yan flüt	7	46,50			
	Bağlama	6	26,33			
	Diğer	6	56,92			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğrenci alt boyut puanlarının branş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskall Wallis H Testi sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu sonuçlar farklı enstrüman kullanan öğretmenlerin benzer yeterlilik puanlarına sahip olduklarını göstermektedir.

Tablo 7: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğrenci Alt Boyut Puanlarının Eğitim Düzeyi Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğini Belirlemek Üzere Yapılan T Testi Sonuçları

	Kategori	n	$\bar{X}$	Ss	t-test		
					t	sd	p
Öğrenci	Yüksek Lisans	30	36,77	5,063	-,142	78	,887
	Lisans	50	36,90	3,340			

Tabloda görüldüğü üzere, kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğrenci alt boyut puanlarının eğitim düzeyi değişkenine göre manidar bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan bağımsız grup t-testi sonucunda, kişilerin aritmetik ortalamaları arasındaki fark, öğrenci alt boyutunda anlamlı bulunmamıştır.

Tablo 8: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğrenci Alt Boyut Puanlarının Mezuniyet Türü Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskall Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Sıralar ortalaması	χ^2	sd	p
Öğrenci	Eğitim Fak	61	43,16	3,588	2	,166
	GSF	9	34,44			
	Konservatuar	10	29,75			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğrenci alt boyut puanlarının mezuniyet türü değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskall Wallis H-Testi sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu sonuçlar grupların benzer bir yapıya sahip olduklarını göstermektedir.

Tablo 9: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğrenci Alt Boyut Puanlarının Formasyon Alma Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskall Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Sıralar ortalaması	χ^2	sd	p
Öğrenci	Okurken	68	42,11	2,288	2	,319
	Tezsiz YL	7	29,71			
	PF Eğitimi	5	33,70			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğrenci alt boyut puanlarının formasyon zamanı değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskall Wallis H-Testi sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu sonuçlar grupların benzer bir yapıya sahip olduklarını göstermektedir.

Tablo 10: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğrenci Alt Boyut Puanlarının Çalıştıkları Kurum Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğini Belirlemek Üzere Yapılan T Testi Sonuçları

	Kategori	n	$\bar{X}$	Ss	t-test		
					t	sd	p
Öğrenci	Özel	40	37,63	3,868	1,737	78	,086
	Devlet	40	36,08	4,110			

Tabloda görüldüğü üzere, kişilerin Yapılandırıcı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğrenci alt boyut puanlarının çalıştıkları kurum türü değişkenine göre manidar bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan bağımsız grup t-testi sonucunda, kişilerin aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu durum devlet ya da özelde çalışma değişkeninin yeterliğe istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde etki etmediğini göstermektedir.

3.4. Yapılandırıcı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Planlama Alt Boyutunun Cinsiyet, Branş, Eğitim, Mezuniyet, Formasyon Alma ve Çalışılan Kurum Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğine Dair

Tablo 11: Yapılandırıcı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Planlama Alt Boyutunun Cinsiyet Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğini Belirlemek Üzere Yapılan T Testi Sonuçları

	Kategori	n	$\bar{X}$	ss	t-test		
					t	sd	p
Öğretim Planlama	Kadın	42	31,55	2,856	2,253	78	,027*
	Erkek	38	29,97	3,389			

* p < 0,05

Tabloda görüldüğü üzere, Kişilerin Yapılandırıcı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğretim planlama alt boyut puanlarının cinsiyet değişkenine göre manidar bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan bağımsız grup t-testi sonucunda, kişilerin aritmetik ortalamaları arasındaki fark, istatistiksel olarak manidar bulunmuştur. Anlamlı farklılığın ortaya çıktığı puanlarda aritmetik ortalamalar karşılaştırıldığında kadınların puanlarının erkeklerden anlamlı derecede daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 12: Yapılandırıcı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Planlama Alt Boyut Puanlarının Branş Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Sıralar ortalaması	χ^2	sd	p
Öğretim Planlama	Gitar	19	36,26	4,728	6	,579
	Keman	21	35,38			
	Piyano	15	49,13			
	Viyola	6	40,00			
	Yan flüt	7	49,00			
	Bağlama	6	40,42			
	Diğer	6	40,92			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırıcı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğretim planlama alt boyut puanlarının branş değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskal Wallis H Testi sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu sonuçlar farklı enstrüman kullanan öğretmenlerin benzer yeterlilik puanlarına sahip olduklarını göstermektedir.

Tablo 13: Yapılandırıcı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Planlama Alt Boyut Puanlarının Eğitim Düzeyi Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğini Belirlemek Üzere Yapılan T Testi Sonuçları

	Kategori	n	$\bar{X}$	ss	t-test		
					t	sd	p
Öğretim Planlama	Yüksek Lisans	30	32,20	2,809	3,204	78	,002**
	Lisans	50	29,96	3,149			

** p < 0,01

Tabloda görüldüğü üzere, kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğretim planlama alt boyut puanlarının eğitim düzeyi değişkenine göre manidar bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan bağımsız grup t-testi sonucunda, kişilerin aritmetik ortalamaları arasındaki fark öğretim planlama, alt boyutunda istatistiksel olarak manidar bulunmuştur. Anlamlı farklılığın ortaya çıktığı puanlarda aritmetik ortalamalar karşılaştırıldığında yüksek lisans mezunlarının puanlarının lisans mezunlarından anlamlı derecede daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 14: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Planlama Alt Boyut Puanlarının Mezuniyet Türü Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Sıralar ortalaması	χ^2	sd	p
Öğretim planlama	Eğitim Fak	61	41,22	,271	2	,873
	GSF	9	37,39			
	Konservatuar	10	38,90			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğretim planlama alt boyut puanlarının mezuniyet türü değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu sonuçlar grupların benzer bir yapıya sahip olduklarını göstermektedir.

Tablo 15: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Planlama Alt Boyut Puanlarının Formasyon Alma Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirleme Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Sıralar ortalaması	χ^2	sd	p
Öğretim planlama	Okurken	68	39,28	1,870	2	,393
	Tezsiz YL	7	51,79			
	PF Eğitimi	5	41,30			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğretim planlama alt boyut puanlarının formasyon zamanı değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu sonuçlar grupların benzer bir yapıya sahip olduklarını göstermektedir.

Tablo 16: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Planlama Alt Boyut Puanlarının Çalıştıkları Kurum Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğini Belirlemek Üzere Yapılan T Testi Sonuçları

	Kategori	n	$\bar{X}$	ss	t-test		
					t	sd	p
Öğretim Planlama	Özel	40	30,78	3,416	-,069	78	,945
	Devlet	40	30,83	3,012			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğretim planlama alt boyut puanlarının formasyon zamanı değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu sonuçlar grupların benzer bir yapıya sahip olduklarını göstermektedir.

3.5. Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Süreci Alt Boyutunun Cinsiyet, Branş, Eğitim, Mezuniyet, Formasyon Alma ve Çalışılan Kurum Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğine Dair

Tablo 17: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Süreci Alt Boyut Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğini Belirlemek Üzere Yapılan T Testi Sonuçları

	Kategori	n	$\bar{X}$	ss	t-test		
					t	sd	p
Öğretim Süreci	Kadın	42	132,76	11,137	1,507	78	,136
	Erkek	38	129,00	11,167			

* p < 0,05

Tabloda görüldüğü üzere, kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğretim süreci alt boyut puanlarının cinsiyet değişkenine göre manidar bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan bağımsız grup t-testi sonucunda, kişilerin aritmetik ortalamaları arasındaki fark anlamlı bulunmamıştır.

Tablo 18: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Süreci Alt Boyut Puanlarının Branş Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Sıralar ortalaması	x ²	sd	p
Öğretim Süreci	Gitar	19	28,45	8,111	6	,230
	Keman	21	40,86			
	Piyano	15	44,57			
	Viyola	6	52,50			
	Yan flüt	7	44,14			
	Bağlama	6	43,25			
	Diğer	6	48,25			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğretim süreci alt boyut puanlarının branş değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskal Wallis H Testi sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır.

Tablo 19: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Süreci Puanlarının Eğitim Düzeyi Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğini Belirlemek Üzere Yapılan T Testi Sonuçları

	Kategori	n	$\bar{X}$	ss	t-test		
					t	sd	p
Öğretim Süreci	Yüksek Lisans	30	134,53	11,667	2,249	78	,027*
	Lisans	50	128,84	10,524			

* p < 0,05

Aritmetik ortalamalar arasındaki farkın test edilmesinden önce Levene's testi ile iki dağılımın varyanslarının homojen olup olmadığı hipotezi sınanmış, varyansların homojen olduğu saptanmıştır. Bu işlemin ardından ortalamalar arasındaki farkın test edilmesi işlemlerine geçilmiştir.

Tablo 20: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Süreci Alt Boyut Puanlarının Mezuniyet Türü Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Sıralar ortalaması	x ²	sd	p
Öğretim Süreci	Eğitim Fak	61	42,37	1,664	2	,435
	GSF	9	34,44			
	Konservatuar	10	34,55			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğretim süreci alt boyut puanlarının mezuniyet türü değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu sonuçlar grupların benzer bir yapıya sahip olduklarını göstermektedir.

Tablo 21: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Süreci Alt Boyut Puanlarının Formasyon Alma Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Sıralar ortalaması	x ²	sd	p
Öğretim Süreci	Okurken	68	40,86	4,311	2	,116
	Tezsiz YL	7	50,07			
	PF Eğitimi	5	22,20			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğretim süreci alt boyut puanlarının formasyon zamanı değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu sonuçlar grupların benzer bir yapıya sahip olduklarını göstermektedir.

Tablo 22: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Öğretim Süreci Alt Boyut Puanlarının Çalıştıkları Kurum Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğini Belirlemek Üzere Yapılan T Testi Sonuçları

	Kategori	n	$\bar{X}$	ss	t-test		
					t	sd	p
Öğretim Süreci	Özel	40	131,13	12,593	,119	78	,906
	Devlet	40	130,82	9,865			

Tabloda görüldüğü üzere, kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğretim süreci alt boyut puanlarının çalıştıkları kurum türü değişkenine göre manidar bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan bağımsız grup t-testi sonucunda, kişilerin aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu durum devlet ya da özelde çalışma değişkeninin yeterli istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde etki etmediğini göstermektedir.

3.6. Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Ölçme Değerlendirme Alt Boyutunun Cinsiyet, Branş, Eğitim, Mezuniyet, Formasyon Alma ve Çalışılan Kurum Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğine Dair

Tablo 23: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Ölçme Değerlendirme Alt Boyut Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğini Belirlemek Üzere Yapılan T Testi Sonuçları

	Kategori	n	$\bar{X}$	ss	t-test		
					t	sd	p
Ölçme Değerlendirme	Kadın	42	34,83	3,869	2,529	78	,013*
	Erkek	38	32,55	4,196			

* $p < 0,05$

Tabloda görüldüğü üzere, kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği ölçme değerlendirme alt boyut puanlarının cinsiyet değişkenine göre manidar bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan bağımsız grup t-testi sonucunda, kişilerin aritmetik ortalamaları arasındaki fark, istatistiksel olarak manidar bulunmuştur. Anlamlı farklılığın ortaya çıktığı puanlarda aritmetik ortalamalar karşılaştırıldığında kadınların puanlarının erkeklerden anlamlı derecede daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 24: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Ölçme Değerlendirme Alt Boyut Puanlarının Branş Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Sıralar ortalaması	χ^2	sd	p
Ölçme Değerlendirme	Gitar	19	32,16	6,505	6	,369
	Keman	21	36,88			
	Piyano	15	47,13			
	Viyola	6	48,75			
	Yan flüt	7	45,86			
	Bağlama	6	38,50			
	Diğer	6	50,50			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği ölçme değerlendirme alt boyut puanlarının branş değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu sonuçlar farklı enstrüman kullanan öğretmenlerin benzer yeterlilik puanlarına sahip olduklarını göstermektedir.

Tablo 25: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Ölçme Değerlendirme Alt Boyut Puanlarının Eğitim Düzeyi Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğini Belirlemek Üzere Yapılan T Testi Sonuçları

	Kategori	n	$\bar{X}$	ss	t-test		
					t	sd	p
Ölçme Değerlendirme	Yüksek Lisans	30	35,07	4,168	2,247	78	,027*
	Lisans	50	32,96	3,995			

* $p < 0,05$

Tabloda görüldüğü üzere, kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği ölçme değerlendirme alt boyut puanlarının eğitim düzeyi değişkenine göre manidar bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan bağımsız grup t-testi sonucunda, kişilerin aritmetik ortalamaları arasındaki fark ölçme değerlendirme alt boyutunda istatistiksel olarak manidar bulunmuştur. Anlamlı farklılığın ortaya çıktığı puanlarda aritmetik ortalamalar karşılaştırıldığında yüksek lisans mezunlarının puanlarının lisans mezunlarından anlamlı derecede daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 26: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Ölçme Değerlendirme Alt Boyut Puanlarının Mezuniyet Türü Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Sıralar ortalaması	χ^2	sd	p
Ölçme Değerlendirme	Eğitim Fak	61	39,80	,233	2	,890
	GSF	9	42,83			
	Konservatuar	10	42,65			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği öğrenci alt boyut puanlarının mezuniyet türü değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu sonuçlar grupların benzer bir yapıya sahip olduklarını göstermektedir.

Tablo 27: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Ölçme Değerlendirme Alt Boyut Puanlarının Formasyon Alma Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Puan	Gruplar	n	Sıralar ortalaması	x ²	sd	p
Ölçme Değerlendirme	Okurken	68	39,98	,982	2	,612
	Tezsiz YL	7	48,36			
	PF Eğitimi	5	36,60			

Tabloda görüldüğü üzere, araştırmaya katılan kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği ölçme değerlendirme alt boyut puanlarının mezuniyet türü değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonucunda kişilerin sıralar ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu sonuçlar grupların benzer bir yapıya sahip olduklarını göstermektedir.

Tablo 28: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Ölçme Değerlendirme Alt Boyut Puanlarının Çalıştıkları Kurum Değişkenine Göre Anlamlı Bir Farklılık Gösterip Göstermediğini Belirlemek Üzere Yapılan T Testi Sonuçları

	Kategori	n	$\bar{X}$	ss	t-test		
					t	sd	p
Ölçme Değerlendirme	Özel	40	33,38	4,866	-,804	78	,424
	Devlet	40	34,13	3,337			

Tabloda görüldüğü üzere, kişilerin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği ölçme değerlendirme alt boyut puanlarının çalıştıkları kurum türü değişkenine göre manidar bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan bağımsız grup t-testi sonucunda, kişilerin aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak manidar bulunmamıştır. Bu durum devlet ya da özelde çalışma değişkeninin yeterliğe istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde etki etmediğini göstermektedir.

Tablo 29: Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlilik Ölçeği Alt Boyut Puanları Arasındaki Korelasyonu Belirlemek Üzere Yapılan Pearson Çarpım Momentler Korelasyon Katsayısı Analizi

		Öğrenci	Öğretim Planlama	Öğretim Süreci	Ölçme Değerlendirme
Öğrenci	r	1	,339(**)	,479(**)	,290(**)
	p		,002	,000	,009
	n	80	80	80	80
Öğretim Planlama	r		1	,572(**)	,508(**)
	p			,000	,000
	n		80	80	80
Öğretim Süreci	r			1	,606(**)
	p				,000
	n			80	80
Ölçme Değerlendirme	r				1
	p				
	n				80

Tabloda görüldüğü üzere, Yapılandırmacı Yaklaşım Ölçeği alt boyutları arasındaki korelasyonu belirlemek üzere yapılan Pearson Çarpım Momentler Korelasyon Katsayısı Analizi sonuçlarında, tüm

alt boyutlar arasında pozitif ve yüksek bir ilişkiye rastlanmıştır. Bu durum alt boyut puanlarının doğru orantı içerisinde olduğunu göstermektedir. Bir alt boyut puanı arttıkça diğer alt boyutlardan alınan puanlar da artmakta ya da düşükçe diğer alt boyut puanları da düşmektedir. Tablo incelendiğinde diğer alt boyutlarla en yüksek ilişkiyi öğretim süreci alt boyutu puanlarıyla diğer alt boyutlar arasında görmekteyiz. Bu noktadan hareketle şu yorumu yapmak yanlış olmayacaktır. Öğretmen yeterliliklerinden yalnızca bir tanesini arttırma imkânımız varsa, bu yeterliği öğretim sürecinden yana kullanmakta daha fazla yarar vardır. Bu puanı arttırınca diğer alt boyutlar da daha fazla arttırmaktadır.

4. Tartışma ve Sonuç

4.1. Sonuç

Ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşımla ilgili genel düzeyleri nedir? sorusunun cevabına yönelik olarak araştırmada, müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşım ile ilgili mevcut durumlarının kendi algıları doğrultusunda belirlenmesi ve çeşitli değişkenler ile birlikte değerlendirilmesi hedeflenmiştir. Araştırmanın sonucunda ortaya çıkan bulgular kapsamında, ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşım düzeylerinin anlamlı derecede yüksek olduğu görülmüştür. Literatürde bu konuyla doğrudan ilgili bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu nedenle, sonuçların genellenebilmesi için konuyla ilgili yeni çalışmaların yapılmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Benzer bir alanda Özenç ve Doğan (2009) tarafından yapılan “Sınıf Öğretmenlerinin Yapılandırmacı Yaklaşım Yeterlik Düzeylerinin Belirlenmesi” isimli araştırmada, öğretmenlerin yapılandırmacı yaklaşıma dair yeterliklerinin genel düzeyde anlamlı derecede yüksek olduğu görülmüştür. Bununla birlikte, Aykan (2014) tarafından yapılan “Ortaokul Öğretmenlerinin Yapılandırmacı Yaklaşım İle İlgili Yeterlik Düzeylerinin İncelenmesi” isimli araştırmada, öğretmenlerin genel durumlarının orta seviyede yeterlikleri olduğu ortaya çıkmıştır. Araştırmalar öğretmenlerin yapılandırmacı yaklaşım ile ilgili genel düzeylerinin anlamlı derecede olduklarını göstermiştir.

Ortaokul müzik öğretmenlerinin genel düzeyi cinsiyete, görev yapılan kurum türüne, eğitim düzeyine, bransa, mezuniyet türüne ve formasyon alma durumuna göre farklılaşmakta mıdır? sorusunun cevabına yönelik elde edilen bulguların sonucunda, müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşım ile ilgili algılarının genel düzeyleri cinsiyet durumu ile ilgili olarak, kadınların erkeklere göre daha yeterli oldukları yönünde ağırlık kazanmıştır. İlgili literatürde müzik eğitimi ile ilgili bir çalışmaya rastlanmamakla birlikte yapılandırıcı yaklaşım açısından Coşkun (2012) tarafından yapılan “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenlerinin Yapılandırmacı Yöntem Yeterliliklerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi” isimli çalışmada, cinsiyet değişkeninin anlamlı bir farklılık yaratmadığı görülmektedir. Yine Baş (2012) tarafından yapılan “İlköğretim Öğrencilerinin Yapılandırmacı Öğrenme Ortamına İlişkin Algılarının Farklı Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi” isimli araştırmada, yapılandırmacı öğrenme ortamı algılarının cinsiyete ve öğrenim görülen sınıf düzeyine göre anlamlı şekilde farklılaşmadığı belirlenmiştir. Eğitim düzeyi açısından müzik alanında konuyla ilgili birebir çalışma bulunmamakla birlikte Aykan’ın (2014) yaptığı çalışmasında, yüksek lisans eğitimini alan öğretmenlerin yeterliklerinin anlamlı derecede yüksek olduğu görülmüştür.

Öğretmenlerin çalıştıkları kurum, brans, mezuniyet türü ve formasyon durumlarının genel düzeylerinde elde edilen bulgularda, anlamlı bir farklılık çıkmadığı görülmektedir. Bu durumda, öğretmenlerin sistemi genel düzeyde yeteri kadar anladıkları düşünülebilir. Eğitim fakültelerinde formasyon eğitimi, dört yıllık lisans süresi boyunca verilmektedir. Bu durum dikkate alındığında, formasyon alma durumu değişkeninde anlamlı bir farklılığın ortaya çıkması beklenebilir. Ancak son yıllarda güzel sanatlar fakülteleri ve benzeri mesleki müzik eğitimi kurumlarından mezun kişilerinde formasyon eğitimi alabilme olanağı bu sonucun çıkmasında etkili olabilir. Bu nedenle konuyla ilgili genelleme yapabilmek için değişik çalışma gruplarıyla benzer araştırmaların yapılması önemlidir.

Ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşımla ilgili öğrenci alt boyutu cinsiyet, branş, eğitim düzeyi, mezuniyet türü, formasyon ve çalıştıkları kurum değişkenlerine göre farklılaşmakta mıdır? sorusunun cevabına yönelik elde edilen bulguların sonucunda, araştırmanın ilk alt boyutu olan “öğrenci alt boyutuna” göre cinsiyet, branş, eğitim düzeyi, mezuniyet türü, formasyon alma durumu ve çalıştıkları kurum türü değişkenine göre müzik öğretmenlerinin algılarında anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Eğitim fakültelerinden mezun olan öğretmenler, lisans son sınıfta 1 yıl süren staj eğitimlerinde, öğrencilerle tecrübe kazanmakta ve işleyiş hakkında bilgi sahibi olmaktadır. Bu nokta dikkate alındığında, araştırma sonucunda eğitim fakültelerinden mezun olan öğretmenlerde “öğrenci alt boyutu” ile ilgili anlamlı bir farklılık olmaması beklenmedik bir durumdur. İlgili literatüre bakıldığında alana ait doğrudan bir çalışmaya rastlanmamakla birlikte, Dünder (2008) tarafından yapılan “İlköğretim Sosyal Bilgiler Dersi Öğrenme Ortamlarının Yapılandırmacı Özellikler Açısından Değerlendirilmesi” isimli çalışmada, sadece cinsiyet durumunun hiçbir alt boyutta anlamlı derecede olmadığı görülmüştür. Yine alanla doğrudan ilgili olmamakla birlikte Kaya (2014) tarafından yapılan “Koro Eğitiminde Yapılandırmacı Yaklaşımın Tutum, Öz-Yeterlik Algısı ve Akademik Başarıya Etkisi” isimli çalışmada, 15’er kişiden oluşturulan iki ayrı grubun birincisine yapılandırmacı yaklaşıma dayalı koro eğitimi, ikincisine ise geleneksel yöntemle dayalı koro eğitimi verilmiştir. Araştırma sonucunda, yapılandırmacı yaklaşıma dayalı eğitim alan öğrencilerin, geleneksel yöntem ile koro eğitimi alan öğrencilere kıyasla anlamlı derecede Öz-yeterlik algılarının yüksek olduğu görülmüştür. Bu durum elde edilen sonucun ölçeğin uygulandığı grubun özelliklerinden kaynaklanabileceği düşüncesini de akla getirmektedir. Ancak genelleme yapabilmek için değişik çalışma gruplarıyla benzer araştırmalar gerçekleştirmek önemlidir.

Ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşımla ilgili öğretim planlama alt boyutu cinsiyet, branş, eğitim düzeyi, mezuniyet türü, formasyon ve çalıştıkları kurum değişkenlerine göre farklılaşmakta mıdır? sorusunun cevabına yönelik elde edilen bulguların sonucunda, araştırmanın “öğretim planlama” alt boyutunda cinsiyet durumuna göre, kadınların erkeklere göre anlamlı derecede yüksek oldukları görülmüştür. Aynı alt boyutta, branş durumuna göre anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Eğitim düzeyi durumuna göre yüksek lisans mezunlarının, lisans mezunlarına göre anlamlı derecede yüksek oldukları görülen araştırma sonuçlarında, öğretim planlama alt boyutunda öğretmenlerin mezun oldukları okul türüne, formasyon alma durumlarına ve çalıştıkları kurum türüne göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Müzik öğretmenliği alanında ilgili literatürde benzer bir araştırma olmamakla birlikte Kırıcıoğlu (2011) tarafından yapılmış olan “İlköğretim II. Kademe Müzik Dersi Öğretim Programı’nın Kazanımlar boyutunun Müzik Öğretmeni Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi” isimli çalışmada, müzik dersi öğretim programında, mezuniyet türü değişkenine göre öğretmenler arasında anlamlı bir farklılık olmadığı ifadesine yer verilmiştir. Deniz ve Çaylı (2017) tarafından yapılan “Sınıf Öğretmenlerinin Yapılandırmacı Öğrenme Ortamlarına İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi” isimli çalışmada, sınıf öğretmenlerinin mesleki yeterliliklerinin istedikleri düzeyde olmadığı için, yapılandırmacı yaklaşım programı dahilinde eğitim-öğretim programını uygulamada zorlandıkları yönünde sonuç elde edilmiştir. Öğretim planlama alt boyutunda genelleme yapabilmek için bu noktada benzer araştırmaların yapılması önemlidir.

Ortaokul müzik öğretmenlerinin “Yapılandırmacı Yaklaşımla İlgili Öğretim Süreci Alt boyutu” cinsiyet, branş, eğitim düzeyi, mezuniyet türü, formasyon ve çalıştıkları kurum değişkenlerine göre farklılaşmakta mıdır? sorusunun cevabına yönelik elde edilen bulguların sonucunda, araştırmanın “öğretim süreci” alt boyutu eğitim düzeyi değişkeninde, yüksek lisans mezunlarının lisans mezunlarına göre anlamlı seviyede yüksek oldukları görülmüştür. Ancak cinsiyet, mezuniyet türü, formasyon alma durumu ve çalıştıkları kurum türü değişkenlerine göre bu boyutta anlamlı bir farklılık görülmemiştir. İlgili literatürde, Adıgüzel (2015) tarafından yapılmış olan “Öğretmenlerin Öğretim Etkinliklerini Gerçekleştirme Sürecinde Yaşadıkları Sorunların Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi” isimli çalışmada, cinsiyet, çalıştıkları kurum ve branş değişkenlerinde anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Sinem, Ö (2014) tarafından yapılmış olan “4+4+4

Okul Sisteminde Sınıf Öğretmenlerinin İlk okuma Yazma Öğretim Sürecine Yönelik Görüşleri: (Düzce ili Örneği)” isimli çalışmada da öğretim süreci bakımından, cinsiyet değişkeninde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Buna karşın Özdemir, S, M (2008) tarafından yapılmış olan “Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğretim Sürecine İlişkin Öz-Yeterlik İnançlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi” isimli çalışmada, öğretim sürecine yönelik cinsiyet ve branş değişkeninde anlamlı düzeyde bir farklılık görülmüştür. Yapılan araştırmaların sonuçlarına göre cinsiyet değişkeninde genel olarak anlamlı bir farklılığın ortaya çıkmadığı düşünülebilir. Bu bağlamda hem erkek hem de bayan öğretmenlerin yapılandırmacı yaklaşım algılarının öğretim süreci alt boyutunda sınır ölçüde yeterli oldukları ifade edilebilir. Ancak bu noktada öğretim sürecine göre genelleme yapılabilmesi için, ilgili araştırmaların farklı alanlar ve farklı değişkenler ile yapılmasına gerek duyulabileceği düşünülmektedir.

Ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşımla ilgili ölçme değerlendirme alt boyutu cinsiyet, branş, eğitim düzeyi, mezuniyet türü, formasyon ve çalıştıkları kurum değişkenlerine göre farklılaşmakta mıdır? sorusunun cevabına yönelik elde edilen bulguların sonucunda, araştırmanın son alt boyutu olan “ölçme değerlendirme” alt boyutu cinsiyet durumu değişkeninde, kadınların erkeklere göre farklılıklarının anlamlı derecede yüksek olduğu söylenebilir. Erişen ve Çeliköz (2003) tarafından yapılan araştırmada, öğrencinin başarısını ölçme ve değerlendirmeye yönelik davranışlarda cinsiyet değişkenine göre bayanların daha anlamlı olduğu görülmüştür. Bu durumun aksine bir sonuca ulaşan Kerem’ in (2011) araştırmasında ise cinsiyet değişkenine göre erkeklerin bayan öğretmenlere göre yapılandırmacı yaklaşımda anlamlı derecede yeterli oldukları görülmüştür. Erdoğan ve Kurt (2012) “Öğretmenlerin Ölçme ve Değerlendirme Yeterlik Algılarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi” isimli araştırmalarında, öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme yeterlik algılarının orta düzeyde olduğunu ifade etmişlerdir.

Yapılandırmacı yaklaşımda, ölçme ve değerlendirmenin alternatif yollarının olduğu göz önüne alındığında hem kadınların hem de erkeklerin yüksek çıkması beklenebilir. Ayrıca yapılan araştırmalardan çıkan sonuçlara bakıldığında, yapılandırmacı yaklaşımın ölçme değerlendirme alt boyutunda ki eksikliklere çevresel koşullarında etki ettiği söylenebilir.

Araştırmadan elde edilen bulgular sonucunda, branş değişkenine göre anlamlı bir farklılık görülmediği söylenebilir. Eğitim düzeyi değişkenine göre yüksek lisans eğitimi almış öğretmenlerin, lisans mezunu öğretmenlere göre anlamlı derecede yüksek olduğu ifade edilmiştir. Bu, günümüz şartlarında lisans üstü eğitimin öğretmenler açısından önemli olduğu düşüncesini akla getirmektedir. Kendini geliştiren ve öğrenmeyi sürdüren öğretmenlerin, eğitimin her alanında etkili oldukları söylenebilir. Araştırmada öğretmenlerin mezuniyet türü, formasyon ve çalıştıkları kurum değişkenlerine göre ölçme değerlendirme alt boyutunda anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Ölçme ve değerlendirme, eğitimde öğrencinin takibi ve öğretilen bilgilerin için gerekli bir sistemdir. Baş (2012) tarafından yapılan “İlköğretim Öğrencilerinin Yapılandırmacı Öğrenme Ortamına İlişkin Algılarının Farklı Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi” isimli araştırma sonuçlarına göre, öğrencilerin “Yapılandırmacı Öğrenme Ortamı” bilgisi “orta düzeyde” dir. Ortaya çıkan sonucun, yapılandırmacı yaklaşımın öğrenme sürecinin merkezinde öğrencinin olduğu noktasından hareketle öğrenciler için yeterli olmadığı söylenebilir. Ayaz ve Şekerci (2015) ‘nin “Yapılandırmacı Öğrenme Yaklaşımının Akademik Başarıya ve Tutum etkisi: Bir Meta-Analiz Çalışması” isimli araştırmalarında, yapılandırmacı yaklaşımın geleneksel öğretim yöntemlerine göre öğrencilerin akademik başarılarını güçlü hale getirdiği ve tutumlarına orta düzeyde pozitif etki sağladığı görülmüştür.

Literatür taramasında, mevcut durumda müzik dersiyile ilgili ölçme ve değerlendirmeye yönelik araştırmalara ulaşılamamıştır. Bu sebeple müzik dersinde ölçme ve değerlendirmede kullanılan yöntemlerin ve araç gereçlerin ne derece etkili olduğuna yönelik mevcut durum hakkında yeterli bilgiye sahip olunamadığı düşünülebilir.

4.2. Öneriler

• Genel anlamda, ortaokul müzik öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşım ile ilgili algılarının yüksek olduğu görülmektedir. Araştırmanın bulgularına bakıldığında, ölçeğin alt boyutlarından öğretim süreci alt boyutunun daha yüksek olduğu görülmüştür. Buradan yola çıkarak, öğretmenlerin öğrenci, öğretim süreci ve ölçme değerlendirme alt boyutlarında da algılarının yüksek olması adına hizmet içi eğitim ile desteklenmeleri önerilmektedir.

• Araştırma alt boyutlarının genel durum düzeyinde öğretim sürecinin artması, öğretmenin ölçme değerlendirmede, öğrenciyi tanımada ve öğretim planlama da daha iyi olabileceğini işaret etmektedir. Ancak alanla ilgili araştırmalar fazla olmadığı için bu konu üzerinde farklı araştırma gruplarıyla yeni çalışmalar yapılması önerilmektedir.

• Mesleki ve özengen müzik eğitimi gruplarının, bu konudaki algılarının belirlenmesi önerilmektedir.

• Alanla ilgili ölçüm araçları oldukça sınırlı sayıdadır. Bu nedenle alanla ilgili farklı ölçüm araçları geliştirilerek ve kullanılarak yeni araştırmaların yapılması önerilmektedir.

• İlgili literatürde değişkenlere göre yapılan çalışmaların az sayıda olduğu görülmüştür. Bu sebeple müzik eğitimi alanında çeşitli değişkenlere yönelik çalışmaların yapılması önerilmektedir.

• Elde edilen bulgular ışığında dört yıllık “Eğitim Fakültesi” mezunlarının, beklenen düzeyde algılarının yüksek olmaması sebebiyle, eğitim fakültelerinin öğrencileri ve aldıkları eğitim dersleri ile ilgili araştırma yapılması önerilmektedir.

KAYNAKÇA

- Adıgüzelli, Y. (2015). Öğretmenlerin öğretim etkinliklerini gerçekleştirme sürecinde yaşadıkları sorunların bazı değişkenler açısından incelenmesi. *International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, Volume: 10/15. DOI: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.8942>. adresinden 01.04.2018 tarihinde edinilmiştir.
- Avşar, G. (2009). *İlköğretim 6. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersinde Yapılandırmacı ve Davranışçı Yaklaşımla İşlenen Konuların Öğrenci Akademik Başarısı Üzerinde Etkisi*, s 43. İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi, Malatya.
- Aykan, A. (2014). Ortaokul öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşım ile ilgili yeterlik düzeylerinin incelenmesi. *Yüksek Lisans Tezi*, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Van.
- Ayaz, M, F. ve Şekerci, H. (2015). Yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının akademik başarıya ve tutum etkisi: bir meta-analiz çalışması. *Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12-2(24) 27-44.
- Baş, G. (2012). İlköğretim öğrencilerinin yapılandırmacı öğrenme ortamına ilişkin algılarının farklı değişkenler açısından değerlendirilmesi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*. [http://www.jret.org/FileUpload/ks281142/File/23a.bas. pdf](http://www.jret.org/FileUpload/ks281142/File/23a.bas.pdf) adresinden 12.12.2017 tarihinde edinilmiştir.
- Coşkun, M. K. (2012). Din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmenlerinin yapılandırmacı yöntem yeterliliklerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 1(4) ISSN:2146-9199.
- Çelikkaya, H. (2009). *Eğitim bilimine giriş-eğitimcilik ve öğretmenlik*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

- Demir, S., Önen, F. ve Şahin, F. (2012). Fen bilgisi öğretmen adaylarının yapılandırmacı yaklaşımı uygulamaya yönelik öz yeterlilik inanç düzeylerinin belirlenmesi üzerine bir araştırma. *X. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi*. Niğde.
- Deniz, S. ve Çaylı, B. (2017). Sınıf öğretmenlerinin yapılandırmacı öğrenme ortamlarına ilişkin görüşlerinin incelenmesi. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 19(2), 97-116.
- Dündar, Ş. (2008). İlköğretim sosyal bilgiler dersi öğrenme ortamlarının yapılandırmacı özellikler açısından değerlendirilmesi. *Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tez*, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Erdoğan, M. Y. ve Kurt, F. (2012). Öğretmenlerin ölçme ve değerlendirme yeterlik algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Elektronik Eğitim Bilimleri Dergisi*, 1(2).
- Erişen, Y. ve Çeliköz, N. (2003). Öğretmen adaylarının genel öğretmenlik davranışları açısından kendilerine yönelik yeterlilik algıları. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*.
- İzci, F. (2008). Ortaöğretim Fen ve Matematik Alanları Eğitimi Anabilim Dalı Biyoloji Öğretmenliği Bilim Dalı Biyoloji Öğretmenlerinin Yapılandırmacı Eğitime Yönelik Yaklaşımlarının İncelenmesi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Karasar, N. (2010). *Bilimsel araştırma yöntemi*. 21. Baskı, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Karadağ, E. (2007). Yapılandırmacı öğrenme ile ilgili öğretmen yetrliği ölçeğinin geliştirilmesi: geçerlik ve güvenirlik analizleri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 7(1), 153-175.
- Kaya, Z. (2014). Koro eğitiminde yapılandırmacı yaklaşımın tutum, öz-yeterlilik algısı ve akademik başarıya etkisi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 1(1).
- Kerem, E. (2011). 2005–2006 eğitim öğretim yılı öncesi mezun olan sınıf öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşım derslerinde uygulamadaki ilk düzeylerinin incelenmesi (çanakkale ili örneği). *Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, On sekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı, Sınıf Öğretmenliği Bilim Dalı, Çanakkale.
- Kırcıoğlu, H. T. (2011). İlköğretim II. kademe müzik dersi öğretim programı'nın kazanımlar boyutunun müzik öğretmeni görüşlerine göre değerlendirilmesi. *Yüksek Lisans Tezi*, Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
- Onan, B. (2012). Türkçenin Ana Dili Olarak Öğretiminde Bilgi İşleme Süreci, Cilt 8, No 1, s 97. 15.12.20017 tarihinde <http://dergipark.gov.tr/download/article-file/160839> sitesinden alınmıştır.
- Özdemir, S. M. (2008). Sınıf öğretmeni adaylarının öğretim sürecine ilişkin öz-yeterlilik inançlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yöntemi*, 54, 277-306.
- Özenç, M. ve Doğan C. (2009). Sınıf öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşım yeterlik düzeylerinin belirlenmesi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Sinem, Ö. (2014). 4+4+4 okul sisteminde sınıf öğretmenlerinin ilköğretilere yazma öğretim sürecine yönelik görüşleri: düzce ili örneği. *Yüksek Lisans Tezi*, Düzce Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Düzce.
- Uçan, A. (1994). İnsan ve Müzik, İnsan ve Sanat Eğitimi. Ankara Müzik Ansiklopedisi Yayınları. ISBN 975-7436-17-8.
- Şaşan, H. H. (2002). *Yapılandırmacı öğrenme*. <http://talimterbiye.mebnet>. adresinden 11.12.2017 tarihinde edinilmiştir.
- Yaşar, Ş. (1998). Yapısalcı kuram ve öğrenme-öğretme süreci. *Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1-2), 68-75.